

EN DE GODEN VERHUISDEN MEE. Portretten van niet-westerse gelovigen; door Mar Oomen en Jos Palm. Koninklijk Instituut voor de Tropen/Novib, Amsterdam/Den Haag, 1997. 128 p. ISBN 90-6832-266-4.

Interreligieuze dialoog en interreligieus leren zijn de laatste jaren begrippen geworden, die vaak vooraan in de mond liggen wanneer het gaat over de wederzijds ontmoeting tussen mensen uit verschillende culturen en godsdienstige tradities. En gelukkig blijven vele 'ontmoetingen' niet alleen beperkt tot het organiseren van interculturele markten, festivals en manifestaties, hoe kleurrijk en attractief deze meestal ook zijn. Toch komen zij vaak niet verder dan de 'buitenkant' en blijven de diepere motivaties en inspiraties onderbelicht. Onze Nederlandse samenleving mag dan multicultureel heten: van dagdagelijkse godsdienstige en levensbeschouwelijke gewoonten en gebruiken in doorsnee allochtone huisgezinnen weten we feitelijk niet zoveel. En juist hier liggen de grote verdiensten van het boek van Mar Oomen (antropoloog) en Jos Palm (hoofdredacteur van *Historisch Nieuwsblad*) waarin zij een vijftal portretten van niet-westerse gelovigen neerzetten: *En de goden verhuisden mee*. Een vlot leesbaar boek over migranten die naar Europa kwamen en in hun kielzog Allah, Boeddha, Shiva en Hanoeman. De 'aarding' in de West-Europese cultuur verliep echter niet vanzelfsprekend en de verworteling van godsdienstige gebruiken en gewoonten is in een totaal andere cultuur verre van gemakkelijk. Oomen en Palm bieden de lezer in *En de goden verhuisden mee* een kijkje in de 'binnenwereld' van deze andere godsdienstige tradities: van de muzikale Ghanese pinkstergelovige Jimmy, van Günduz en zijn zoon Ismaël, het hindoestaanse gezin Sharma, de Marokkaanse studente Soumaya en het Antilliaanse echtpaar Anton en Nora. In hun verhalen is de spanning tussen de autochtone cultuur en religie én de Nederlandse samenleving bijna op iedere bladzijde voelbaar. De portretten die Oomen en Palm hebben in dit boek hebben neergezet, maken duidelijk dat voor een interreligieuze dialoog méér nodig is dan oppervlakkige belangstelling voor de buitenkant en kijken naar wat anders is. Voor wederzijds begrip en inleving een indringende reportage.